

ת"פ 33838/04/16 - מדינת ישראל נגד י כ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 33838-04-16 מדינת ישראל נ' כ

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י כ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ ועו"ד עדי סעדיה

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד איתי רוזין

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 26.10.16 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע שתי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
לפי האישום הראשון, ביום 18.3.16, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, נסעה המתלוננת עם ילדיהם המשותפים לבית אמה. יומיים לאחר מכן, הגיע הנאשם אל בית אמה של המתלוננת ודרש כי ילדיהם ישובו לישון בביתם. משסירבה המתלוננת, התקשר אליה הנאשם ואמר לה: **"אם את לא מוציאה את הילדים אני נכנס עם הג'יפ לתוך הסלון, אני אשרוף את הבית"**. לאחר מכן, דפק הנאשם על תריסי הבית וניסה לפתוח את הדלת.
לפי האישום השני, במועד כלשהו, לפני האירוע המתואר באישום הראשון, שלח הנאשם הודעת טקסט למתלוננת בזו הלשון: **"אני הולך לפרק אתכם לחתיכות, אם הגעתי למצב שאני מעדיף לשבת במעצר את בבעיה, לכל מקום שאת תלכי אני ארדוף אותך ואעשה לך בלאגן. יותר נכון פדיחות. הבנת?"**.
2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, אולם הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו.

תסקירי שירות המבחן וחווות דעת הממונה על עבודות שירות

3. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירי שירות מבחן מיום 5.7.17, מיום 16.10.17, מיום 4.1.18,

מיום 3.5.18 ומיום 3.7.18.

4. מהתסקירים עולה כי הנאשם בן 43, נשוי ואב לשלושה ילדים, ומתגורר עם בני משפחתו ב***. הנאשם עובד כאיש אחזקה וחשמלאי בבית חולים. עוד ציין שירות המבחן כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות, לרבות כלפי בת זוגו, ובגין אחת מהן אף הוטל עליו עונש של מאסר. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי ההתפרצויות שלו על רקע שימוש באלכוהול, ומכאן, ולאור רצונו להירתם להליך טיפולי, הופנה הנאשם לעמותת אפש"ר, והחל מחודש יולי 2017, החל בהליך טיפולי. הליך הטיפול ידע עליות ומורדות, תוך שהנאשם התקשה להימנע מצריכת אלכוהול באופן רציף, ובתחילה הביע התנגדות לטיפול. אולם במשך הזמן, חל שינוי בגישתו של הנאשם, ושירות המבחן העריך כי חל שיפור בזוגיות ובהתנהלות הנאשם, לאור הליך השיקום וטיפול תרופתי שהנאשם קיבל. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן שיאפשר לנאשם להמשיך בהליך בו החל.

5. בתסקירו האחרון של שירות המבחן מיום 3.7.18 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם עודנו מטופל בעמותת אפש"ר, הפחית צריכת האלכוהול וניכר כי מצליח לערוך שינוי בדפוסיו הבעייתיים. לאור האמור, ולמרות שהנאשם הביע קשייו לבצע צו שירות לתועלת הציבור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן לצד צו שירות לתועלת הציבור.

טענות הצדדים לעונש

6. בטיעוניה לעונש הדגישה באת כוח התביעה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. לטענתה, כתוצאה מביצוע עבירה של איומים נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על האוטונומיה של הפרט, שלווה נפשו ותחושת הביטחון האישי שלו. עוד טענה, כי מידת הפגיעה בערכים אלו כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום הראשון היא גבוהה, ומידת הפגיעה בערכים כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום השני היא בינונית.

7. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא האישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, ואילו מתחם העונש ההולם את העבירה מושא האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה קצרה.

8. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 44, הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו, וחסך זמן שיפוטי; לחובתו הרשעות קודמות, בין בירת בעבירות אלימות ואף אלימות כלפי בת זוג; מהתסקירים השונים עולה, כי הנאשם עודנו עושה שימוש באלכוהול, וחרף התקופה המשמעותית בה הוא מצוי בטיפול, רק כעת נרשמת התייצבות ראשונית באורח חייו.

9. עוד ציינה באת כוח התביעה כי המלצת שירות המבחן מקלה ולא עולה בקנה אחד עם גוף התסקיר, ובפרט המשך השימוש באלכוהול שעושה הנאשם.

10. לאור האמור עתרה באת כוח התביעה, להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס.

11. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד בלבד, וזאת משום שהנאשם ביצע עבירות איומים כלפי המתלוננת, ועל רקע בעיות בזוגיות, וזאת תוך פרקי זמן סמוכים.

12. כן טען כי חומרת העבירה אינה גבוהה, משום שהעבירות לא בוצעו פנים אל פנים, אלא באמצעות הטלפון, והם אינם איומים ממשיים.

13. מכאן, טען בא כוח הנאשם כי מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות יחדיו מתחיל במאסר על תנאי.

14. עוד טען, כי מתסקירי שירות המבחן עולה כי חל שינוי במצבו של הנאשם, כי הוא נרתם להליך הטיפול, וכי אף המתלוננת, העידה כי חל בנאשם שינוי משמעותי וחיובי. מכאן, ביקש בא כוח הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן ולסיים ההליך בענישה שיקומית בלבד.
15. הנאשם, בדברו האחרון, לקח אחריות על מעשיו, הודה כי הוא סובל מצריכת אלכוהול עודפת, ציין כי הוא מתבייש בהתנהגותו, ועמד על חשיבות הליך הטיפול.

דין והכרעה

האם מדובר באירוע אחד או בשני אירועים?

16. האם שני האישומים מהווים אירוע אחד או שמא מדובר בשני אישומים?
17. לפי מבחן הקשר ההדוק, יקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות כאשר נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על תכנית עבריינית אחת. בהחלטה אם מדובר בתכנית עבריינית אחת יתחשב בית המשפט, בין היתר, בקיומו של תכנון משותף, שיטתיות בביצוע העבירות, סמיכות זמנים ומקום, וקשר בין העבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (3.9.15)).
18. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות כתב האישום המתוקן עולה כי שני האישומים מהווים אירוע אחד: הנאשם ביצע את שתי העבירות כלפי אותה מתלוננת ועל רקע משבר ביחסיהם; בשתי העבירות מדובר בעבירת איומים; העבירות בוצעו בסמיכות זמנים.
19. מכאן, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין שני האישומים.

קביעת מתחם העונש ההולם

20. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
21. הנאשם פגע בערכים חברתיים של שמירה על שלווה הנפש ותחושת הביטחון של הפרט, וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.
22. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירות מושא שני האישומים היא בינונית - גבוהה. הנאשם ביצע שתי עבירות של איומים. לפי האישום הראשון, דרש הנאשם מהמתלוננת כי ילדיהם ישובו לישון בביתם, ועל רקע סירובה, אמר לה כי ייכנס "עם הג'יפ לתוך הסלון" וישרוף את הבית. לפי האישום השני, הנאשם כתב למתלוננת "אני הולך לפרק אתכם לחתיכות, אם הגעתי למצב שאני מעדיף לשבת במעצר את בבעיה, לכל מקום שאת תלכי אני ארדוף אותך ואעשה לך בלאגן. יותר נכון פדיחות. הבנת?".
23. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת ביחס לכל עבירה של איומים כלפי בן זוג ברף בינוני - גבוה, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.2018); ע"פ ג (ב"ש) 54434-07-13 לויט נ' מדינת ישראל (9.7.14); ת"פ (טב') 19180-02-17 מדינת ישראל נ' ביטון (2.4.17); ת"פ (טב') 3678-08-14 מדינת ישראל נ' פלוני (10.1.16); ת"פ (פ"ת) 40118-11-13 מדינת ישראל נגד סיסאי (26.1.15); ת"פ (כ"ס) 36084-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.13); ת"פ 9259-06-12 מדינת ישראל נ' צאלח (11.10.12); ת"פ (נת') 34203-03-11 מדינת ישראל נ' גניש (24.6.12)).
24. מדיניות הפסיקה שעניינה בשתי עבירות של איומים מחמירה מעט יותר, ולפיה, בתחתית המתחם, לצד מאסר על תנאי יש להטיל גם ענישה נלווית (ראו, למשל: ע"פ (מרכז) 1567-03-17 אויקנין נ' מדינת

ישראל (10.12.17); ת"פ (ראשל"צ) 21898-04-15 **מדינת ישראל נ' אייזנברג** (26.5.15); ת"פ (י-ם) 31592-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (31.12.14); ת"פ (חי') 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' בטוטין** (11.7.12); ת"פ (רמ') 23716-02-11 **מדינת ישראל נ' לביא** (19.2.12).

25. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

26. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל הרשעות קודמות בתחום האלימות לרבות אלימות במשפחה. למרות מאסר שהוטל על הנאשם, שב לבצע עבירות אלימות נגד בת זוגו.

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו. כן עומד לזכותו של הנאשם הליך הטיפול הממושך בו נטל חלק. הנאשם אמנם הסתייג תחילה מהטיפול ולא שיתף פעולה באופן מלא. עם זאת, במהלך הטיפול, החל לשיתף פעולה, נטל חלק במפגשים רבים וכן החל בנטילת תרופות. יתר על כן, מהתסקירים עולה כי חל שינוי חיובי בהתנהגותו של הנאשם, שעליו גם מדווחת המתלוננת.

27. מכאן, כי העונש ההולם מצוי בחלקו התחתון של המתחם, אולם בשל עברו הפלילי של הנאשם, אין מקום להטלת עונש שהוא בתחתית המתחם. שקלתי אם יש מקום להטיל על הנאשם מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, בעיקר בשל עברו הפלילי, ואף שלחתי אותו תחילה לממונה על עבודות שירות. עם זאת, הגעתי לכלל מסקנה, כי מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, עלול לפגוע בפרנסתו של הנאשם, וממילא יהיה בכך כדי לפגוע במתלוננת, המנהלת משק בית משותף עם הנאשם. שירות המבחן העריך כי יש להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. על הנאשם יוטל, אפוא, מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור וצו מבחן. לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים לאור משק הבית המשותף של הנאשם והמתלוננת.

28. **לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים;

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות לפי התכנית שגיבש שירות המבחן בתסקירו מיום 3.7.18;

ג. צו מבחן למשך 12 חודשים;

רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע צו השירות לתועלת הציבור וצו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזרת דינו מחדש.

ניתן היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, במעמד הצדדים.